

[Formanden.]

d. A. tillader jeg mig at henstille, at Folketingets Formand træder i Forbindelse med Ländstingets Formand med Henblik paa Nedsættelsen af det i Betænkningerne omhandlede Rigsdagsudvalg, hvis Opgave det vil blive at følge Udviklingen af de Forhold, der er omfattet af Bestemmelserne i de to nævnte Love.

J. Villemoes.

Til Folketingets Formand.“

I Skrivelse af Dags Dato meddeler Ministeren for Landbrug og Fiskeri, at han ønsker her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 133 af 14. April 1932 om indenrigs Kødkontrol.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fremsættelse af Lovforslag.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Erik Eriksen). Jeg skal herved have den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 133 af 14. April 1932 om indenrigs Kødkontrol.* Det tilsigter kun en Ændring af to Bestemmelser i den Lov om indenrigs Kødkontrol, som blev vedtaget i 1932, og som Erfaringerne efter min Opfattelse har vist tiltrænger en Ændring allerede nu. Det drejer sig om § 5, Stk. 1, og § 8, Stk. 2.

§ 5, Stk. 1, i den nugældende Lov siger, at Kød- og Slagteaffald fra et autoriseret Eksportslagteri kan indføres og forhandles i enhver Kommune her i Landet, for saa vidt Slagtingen er sket for Slagteriets (Slagtehusets) egen eller — hvis det er et Andelsselskab — de enkelte producerende Andelshaveres Regning. Modsningsvis fremgaar det af Bestemmelsen, der tilsigter at værne de offentlige Slagtehus, at Dyr, der slagtes paa Eksportslagteri for fremmed Regning, ikke hverken helt eller delvis kan indføres i andre Kommuner. De kan eksporteres; men hvis blot en Del af Slagteaffaldet, hvad der er det sædvanlige, bliver her i Landet, kan dette Affald ikke indføres i andre Kommuner, hvis ikke Slagtingen er sket paa et offentligt Slagtehus, og Resultatet er derfor — efter at Kreaturopkøbet er centraliseret hos Kvæg- og Kødudvalget —, at al Slagting for Kvæg- og Kødudvalget skulde foregaa paa de offentlige Slagtehus. Men disse har ikke altid paa Stedet den fornødne Kapacitet,

og da det ofte vilde føre til urimelige Transporter at fremsende Dyr til Slagting paa offentlige Slagtehus andetsteds, har jeg fundet det rigtigst at fravige den Fortrinsret, som de offentlige Slagtehus paa Grund af Udviklingen har faaet. De offentlige Slagtehus naturlige Omraade er Slagting for Oplandet, idet deres Formaal bl. a. er at forbedre Hygiejnen paa Egnen, og den Omstændighed, at Kvæg- og Kødudvalget nu staar som Ejer af de fleste Kreaturer, der skal slagtes, skulde ikke forrykke dette Forhold. Man bør tværtimod tilstræbe en Ligestilling mellem de to Grupper Slagterier.

Ogsaa efter den nu skitserede Ændring vil Kvæg- og Kødudvalget stadig anvende de offentlige Slagtehus, der er vel beliggende for Eksporten og har Kapaciteten i Orden, men det er uhensigtsmæssigt, at Udvalget skal være bundet til de offentlige Slagtehus, blot fordi en Smule Slagteaffald af Dyret bliver her i Landet. At de offentlige Slagtehus Sammenslutning ikke ligefrem er begejstret for denne Ændring af Regelen, er jo, set fra et organisationsmæssigt Standpunkt, saare naturligt, men jeg kan ikke anerkende, at de offentlige Slagtehus Økonomi skulde bringes i Fare, fordi Eksportslagtingen undrages dem i et vist Omfang.

Den anden Ændring angaar som nævnt den nugældende § 8, Stk. 2, som fastsætter, at der i Virksomheder, hvor der erhvervs-mæssigt slagtes, forhandles, opbevares eller behandles Kød, Slagteaffald og Kødvarer, kun maa indbringes og forefindes Kød, Slagteaffald og Kødvarer, hvis Forhandling er tilladt i den paagældende Kommune, det vil sige Varer, som er dyrlægestemplet. Denne Bestemmelse, der omtrent gaar igen i alle kommunale Kødkontrolregulativer, forhindrer efter sin Ordlyd, at en Landmand, der som Producent slagter et Svin, faar Flæsket røget. Bestemmelsen har været gældende siden 1932, men det er mit absolutte Indtryk, at den kun yderst sjældent har været bragt i Anvendelse. I hvert Fald har jeg — og jeg tør vist sige mange med mig — tidligere aldrig gjort den Erfaring, at der var Vanskelighed ved at faa røget noget Flæsk hos den lokale Røgmænd. Vanskeligheder opstod først, efter at Veterinærdirektoratet for et Aars Tid siden begyndte en streng Haandhævelse af Regelen. Der rejste sig straks et Ramaskrig fra Landmænd fra alle Partier. Ingen kunde forstaa, at de ikke, som de havde gjort i umindelige Tider, skulde kunne faa røget Flæsk af deres hjemme-slagnede Gris hos de lokale Røgmænd,